

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/99/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2317010776
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2317010776.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov JUDr. Kataríny Batisovej a Mgr. Kristíny Ferencziovovej, v trestnej veci obžalovaného P. L. pre zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona a iné, proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 14.5.2018, č.k. 9T/181/2017-329, na verejnom zasadnutí konanom dňa 8.11.2018, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného P. L., nar. X.X.XXXX zamieta.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný P. L. uznaný za vinného z pokračovacieho trestného čin krádeže, z toho v bode 1 rozsudku prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, v bode 2 rozsudku zločin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. e) Trestného zákona a v bode 3 rozsudku prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona, v bode 4 rozsudku prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Trestného zákona, ktorých sa mali dopustiť na tom skutkovom základe, že

1. dňa 27.09.2014 v čase od 08:00 hod. do 23:40 hod. v meste S., na W. ulici číslo XX nezisteným predmetom odstránil visiaci zámok na dielni, ktorý zároveň odcudzil, následne vstúpil do priestorov dielne, odkiaľ z tabuľových nožníc odcudzil voľne položený kľúč od nákladného motorového vozidla Renault Master, evidenčného čísla TT-369DT, VIN:VF1FDAED522212314, druh karosérie BB skriňová dodávka, farba biela, rok výroby 2000, čím poškodenému S. M. spôsobil škodu vo výške 76,74 eur,
2. v čase od 17:00 hod. dňa 01.10.2014 do 12:00 hod. dňa 03.10.2014 sa nezisteným spôsobom dostal na dvor neobývaného rodinného domu súpisného čísla XXX v obci Q., odkiaľ prešiel ku vchodovým dverám, kde na vonkajšej kovovej mreži nezisteným predmetom poškodil pánt, zvesil mrežu, rozlomil zámok vchodových dverí, vošiel do priestorov domu, odkiaľ z chodby zo steny odcudzil dva kusy nástenných hodín značky Quartz, sadu plastových nádob na potraviny a tri kusy rámov na fotografie, z obývacej izby odcudzil dva kusy cyklistických prilieb, šesť kusov pohárov z dymového skla, tri kusy šampónov nezistenej značky, tri kusy sprchových gélov značky FA Active, tri kusy telových mliek nezistenej značky, tri kusy zubných pást značky Parodontax, z miestnosti kuchyne odcudzil osemnásť kusov tanierov, štyri kusy misiek na kompót, termosku, čajník z jánskeho skla, nerezový lis na cesnak a keramickú škrabku na zemiaky, zo šatníka odcudzil kufrík s náradím, v ktorom sa nachádzali sady imbusových a kadmiových kľúčov, skrutkovač, hasáky, kliešte a kladivá, nákupnú tašku na kolieskach a cestovný kufor na kolieskach, zo skrine odcudzil dámske sako s nohavicami čiernej farby, dámske šaty bez rukávov značky Esprit čiernej farby, dámske šaty čiernej farby s bielymi pruhmi, dámske šaty s dlhým rukávom značky Gary Weber čierno-hnedej farby, sukňu značky Gary Weber čiernej farby, dámsku prešivanú vestu béžovej farby, dámske tepláky značky Adidas ružovej farby, dámsku teplákovú bundu s kapucňou, dámsku jesennú bundu modro-fialovej farby, štyri kusy dámskych tričiek, dámsky pulóver s dlhým rukávom čiernej farby, šiltovku s nápisom Austrália, sadu návlečiek na posteľ bielej farby, jeden kus vankúš, jeden kus paplón, nohavice z dámskeho pyžama bielej farby, blúzku z dámskeho pyžama červenej farby a dámske nohavice hnedej farby, z miestnosti kúpeľne odcudzil kozmetické zrkadlo, rúž, stojan na kozmetické tampóny, očné špirálu, denný krém značky Nivea Vital, nočný krém značky

Nivea Vital, šampón značky Head and Shouders, šampón značky Syoss, šampón značky Oriflame, balzam na vlasy značky Oriflame, dva kusy krémov na lepenie protéz značky Corega, krém na lepenie protéz značky Kukident a fén na vlasy nezistenej značky, z kúpeľne na poschodí odcudzil umelohmotný vianočný stromček o výške 1,2 metra a napařovací žehličku značky Tefal, čím poškodenej P. O., občianke Rakúskej republiky, spôsobil škodu odcudzením vecí vo výške 1415,39 eur a poškodením mreží a vchodových dverí vo výške 8,42 eur,

3. v presne nezistenom čase od 31.03.2015 do 01.04.2015 z pozemku v katastrálnom území obce Q. odcudzil osem kusov voľne položených závesných kovových klincových brán profilu U 80 s rozmermi 1 meter x 1,2 metra spolu so šesťnástimi kusmi kovových reťazí s dĺžkou 130 centimetrov/kus, čím poškodenému Ing. P. D. spôsobil škodu vo výške 1.800,- eur,

4. dňa 01.04.2015 v čase približne o 13:00 hodine viedol osobné motorové vozidlo značky Škoda Fabia Combi, evidenčného čísla GA-037ED na presne nezistených cestných komunikáciách v katastri obcí Q. a Q. napriek tomu, že nie je držiteľom vodičského oprávnenia a v tom čase mal na základe rozsudku Okresného súdu Galanta sp. zn. 1T/11/2009 zo dňa 22.04.2009, právoplatného dňa 14.12.2010, uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu,

Za to súd obžalovanému P. L. podľa § 212 ods. 4 Trestného zákona s prihliadnutím na § 36 písm. I), § 37 písm. m), § 38 ods. 2, ods. 5, § 41 ods. 2, § 42 ods. 1 Trestného zákona uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súd obžalovanému uložil trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 5 (päť) rokov.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona súd zároveň zrušil výrok o treste uloženom obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 3T/47/2015 zo dňa 4.11.2015, právoplatným dňa 1.2.2018, výrok o treste uloženom obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Galanta sp. zn. 0T/81/2015 zo dňa 05.04.2015, právoplatným dňa 10.04.2015, výrok o upustení od uloženia súhrnného trestu z rozsudku Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/1/2015 zo dňa 15.7.2015, právoplatného dňa 15.7.2015 a výrok o upustení od uloženia súhrnného trestu z trestného rozkazu Okresného súdu Nitra sp. zn. 1T/127/2015 zo dňa 20.1.2016, právoplatného dňa 11.2.2016, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 76 ods. 2 Trestného zákona a § 78 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona súd obžalovanému uložil ochranný dohľad v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd obžalovanému uložil povinnosť nahradiť poškodenému S. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom W. XX, škodu vo výške 75,74 eur, poškodenej P. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q., I. XXX/X/XX, Rakúska republika škodu vo výške 1.423,81 eur, poškodenému P. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q. č. XXXX, škodu vo výške 1.800 eur.

Podľa § 288 odsek 2 Trestného poriadku poškodenú P. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q., I. XXX/X/XX, Rakúska republika, so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podali ihneď po jeho vyhlásení odvolanie obžalovaní. Napriek vyhláseniu o vine nedošlo k oslobodeniu súdu od povinnosti riadne posúdiť právnu stránku veci, najmä ak môže mať vplyv na výrok o treste a náhrade škody. Vyhlásenie sa dotýka výlučne len skutkovej stránky a nie právnej. Uvedená premisa je posilnená aj formuláciou otázok nadväzujúcich na vyhlásenie o vine, kde sa hovorí o právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu, bez špecifikácie v podobe konkrétneho druhu ako prečinu alebo zločinu. Vyhlásenie o vine má len povahu uznania že prejednávany skutok je trestným činom. Poukázal aj na princíp trestného práva in dubio pro reo. Obžalovaný odporoval právne posúdenie skutku v obžalobe ako zločinu. V prípade úvahy súdu o subsumovaní právneho posúdenia tohto skutku ako zločinu pod prípadné vyhlásenie mal byť poučený o tomto následku. Konanie obžalovaného spadá pod základnú skutkovú podstatu. Došlo k nesprávnemu právnomu posúdeniu obžaloby zo strany súdu a následne k nesprávnemu určeniu trestnej sadzby rozhodujúcej pre určenie samotného trestu. Ide o nesprávne posúdenie skutku podľa bodu 2 obžaloby, ktorý mal byť kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona. Poukázal na potrebu konzistentnosti v rozhodovacej praxi súdov, aj na možnosť predvídateľnosti práva. Nesprávny bol aj

postup pri určovaní škody a jej výšky, súd si osvojil rozsah škody ustálený len na podklade vyjadrení samotných poškodených bez akejkoľvek opory v produkovaných dôkazných prostriedkoch, poškodený v bode 2 nepreukázal titul a spôsob nadobudnutia ním menovaných vecí. Vyhlásenie o vine nemá vplyv na režim náhrady škody. Nakoniec poukázal na to, že sa jednalo o konania obžalovaného vyvolané jeho tiesňou a dlhodobo nepriaznivou finančnou situáciou spôsobenou aj nemožnosťou nájsť si pracovnú pozíciu a svoje konanie oľutoval, ospravedlnil sa za vzniknutú situáciu, bol aktívny pri snahe o odstránenie negatívnych následkov spôsobených jeho konaniami, a bol aktívny pri napomáhaní v objasňovaní popisovanej trestnej činnosti. Mal by byť inak ustálený pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností s prihliadnutím na existenciu poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. g), h), l), n) TZ oproti jednej priťažujúcej okolnosti. Preto by malo prísť k zníženiu hornej hranice trestnej sadzby s dopadom aj na odlišné určenie prípadnej hornej polovice takto určenej škály trestnej sadzby. Nesprávne bolo tiež aplikované ustanovenie § 38 ods. 5 Trestného zákona, nedošlo totiž k opätovnému spáchaniu zločinu (skutok pod bodom 2 by mal byť vyhodnotený ako prečin) . Prokurátor sa na existenciu odsúdenia za predchádzajúce zločiny odvolal až na hlavnom pojednávaní, preto nemožno túto časť vnímať ako súčasť obžaloby, ku ktorej sa obžalovaný vyjadroval prostredníctvom svojho vyhlásenia, preto by táto okolnosť nemal byť zohľadňovaná zo strany súdu pri určovaní trestu. Došlo tak k uloženiu trestu mimo zákonom ustanovenú trestnú sadzbu. Navrhuje napadnuté výroky rozsudku zrušiť a rozhodnúť vo veci v dikkii odvolania, alebo vrátiť vec súdu prvého stupňa. Obžalovaný vykonáva trest v trvaní 14 mesiacov, ktorý považujú za dostatočný aj pre prejednávane skutky. Uložený trest je absolútne neprimeraný a prísny, jednalo sa len o dobré krádeže bez závažnosti. Apelujú zároveň aj na neuloženie ďalšieho trestu.

Obžalovaný vo svojom podaní navrhol uloženie súhrnného trestu pri zrušení výroku o treste rozsudku Okresného súdu Galanta, sp.zn. 1T/22/2018. Predmetné skutky spáchal skôr ako mu bol uložený trest pre inú zbiehajúcu sa trestnú činnosť. Celková výmera u neho predstavuje 13 rokov, čo nie je v súlade s účelom trestu. Nebola zohľadnená celková dĺžka konania, ktorá predstavuje 4 roky. Žiada uplatniť ustanovenie § 39 Trestného poriadku. Súdu nič nebránilo uložiť trest bez použitia ustanovenia § 38 ods. 7 Trestného zákona, bez použitia asperačných ustanovení.

Na tomto odvolacom dôvode zotrval obžalovaný aj na verejnom zasadnutí, ktoré tunajší súd nariadil na rozhodnutie o podanom odvolaní. Prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť podľa § 319 Trestného poriadku.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,

b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,

c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,

d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,

e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo

f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a tak zistil, že odvolanie nie je dôvodné.

V postupe okresného súdu neboli zistené chyby, ktoré by mohli spôsobiť nesprávnosť niektorého výroku rozsudku.

Okresný súd prijal na hlavnom pojednávaní vyhlásenia obžalovaného, že je vinný zo spáchania skutkov uvedených v obžalobe. Výrok o vine teda odvolací súd neskúmal z hľadiska jeho zákonnosti a odôvodnenosti, obžalovaný totiž zákonne konformným spôsobom učinil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, ktoré vyhlásenie súd prvého stupňa prijal uznesením podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku.

K postupu po prijatí vyhlásenia a k odvolaciemu prieskumu výroku o vine odvolací súd v súlade s judikátom Najvyššieho súdu SR č. 36/2012 uvádza, že inštitút uznania viny svojou povahou vylučuje preskúmanie skutkového stavu konštatovaného výkonom obžaloby a obžalobou určenej právnej kvalifikácie po prijatí vyhlásenia obžalovaného podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, pričom podľa Trestného poriadku v znení účinnom od 1. septembra 2011 je táto nepreskúmateľnosť vo vzťahu k opravným prostriedkom výslovne upravená v ustanovení § 257 ods. 5 Trestného poriadku. V zmysle tohto ustanovenia je súdom prijaté vyhlásenie o vine (ako aj súdom prijaté vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe) neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c). Proti výroku o vine v tomto prípade teda odvolanie ako opravný prostriedok nie je prípustné. Ako bolo uvedené, vylúčené je aj preskúmanie obžalobou určenej právnej kvalifikácie.

Čo sa potom týka výrokov o treste obžalovaného, okresný súd v súlade s požiadavkou zákonodarcu v písomnom odôvodnení napadnutého rozsudku jasne a zrozumiteľne a veľmi podrobne vyložil, ktorými úvahami sa spravoval pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu obžalovanému a uložil trest, ktorý zodpovedá všetkým zásadám pre ukládanie trestu. Okresný súd správne zhodnotil závažnosť konania obžalovaného, osobné pomery, charakter trestnej činnosti, pričom zohľadnil prítiažujúce i poľahčujúce okolnosti.

Trest u obžalovaného z pohľadu odvolacieho súdu je trestom primeraným a zákonným.

Rovnako správne rozhodol prvostupňový súd aj o spôsobe výkonu tohto trestu, keď obžalovaného zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestných činov bol vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Čo sa týka odvolacích námietok a posúdenia možnosti uplatniť u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. g), h) Trestného zákona, obžalovaný neuviedol také okolnosti, ktoré by boli reálne spôsobilé odôvodniť použitie tohto ustanovenia, neobjasnil, o akú núdzu a tieseň sa malo jednať v jeho prípade, čo ju malo spôsobiť a z čoho vyplynula jeho dlhodobá nepriaznivá finančná situácia. Nie je tiež zrejmé, čo je príčinou nemožnosti nájsť si pracovnú pozíciu, či faktory na strane obžalovaného, alebo nedostatok pracovných príležitostí. K poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Trestného zákona odvolací súd konštatuje, že u obžalovaného absentujú skutočnosti, ktoré by s dostatočnou relevanciou naplnili podstatu a účel ustanovenia § 36 písm. n) Trestného zákona. Priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Trestného zákona vyžaduje predchádzajúcu aktívnu spoluprácu obžalovaného pri objasňovaní svojej vlastnej trestnej činnosti. Napomáhanie pri objasňovaní svojej trestnej činnosti vyžaduje, aby páchatel pomáhal tým orgánom, ktoré sú na to určené, t.j. polícii, vyšetrovateľovi, prokurátorovi, súdu. Predpokladá to jeho aktívnu účasť, ktorá musí byť zameraná na trestný čin, ktorý sám spáchal. Môže ísť aj o objasnenie trestnej činnosti iných páchatelov. Napomáhanie zo strany páchatela môže mať rôznu formu a bude spočívať predovšetkým v uvedení všetkých rozhodujúcich skutkových okolností trestného činu, v označení prameňa dôkazov a pod. Hodnotenie významu tejto poľahčujúcej okolnosti bude závisieť predovšetkým od toho, aké iné možnosti, okrem pomoci páchatela, mali orgány činné v trestnom konaní na objasnenie trestného činu. Obžalovaný P. L. v prípravnom konaní síce priznal spáchanie skutkov, avšak z hľadiska významu jeho výpovede pre objasnenie rozhodujúcich okolností, možno len konštatovať, že stručne popísal spôsob spáchania, deklaroval ľútosť, a ochotu nahradiť spôsobenú škodu. Ako už odvolací súd uviedol, takáto výpoveď sama o sebe nenapĺňa dostatočne kritériá priznania poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Trestného zákona.

Pokiaľ ide o námietku obžalovaného, že v jeho prípade bolo potrebné uložiť súhrnný trest vzhľadom k rozsudku Okresného súdu Galanta, sp.zn. 1T/22/2018 zo dňa 24.10.2018, táto nie je dôvodná.

Ak uvedeným rozsudkom bol ukladaný trest za skutok zo dňa 10.11.2017, nejedná sa o súbeh skutkov z napadnutého rozsudku (27.9.2014, 1.10.2014, 31.3.2015, 1.4.2015) a uvedeného skutku zo dňa 10.11.2017, pretože tento bol prerušený vyhlásením trestného rozkazu Okresného súdu Galanta sp. zn. OT/81/2015 zo dňa 5.4.2015, právoplatný 10.4.2015. Nie je možné ukladať obžalovanému súhrnný trest aj k ním uvádzanému trestnému rozkazu, pretože tieto skutky nie sú v súbehu so skutkami, pre ktoré bol ukladaný súhrnný trest rozhodnutím Okresného súdu Galanta sp. zn. 3T/47/2015, trestným rozkazom Okresného súdu Galanta sp. zn. OT/81/2015, rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 2T/1/2015 a trestným rozkazom Okresného súdu Nitra sp. zn. 1T/127/2015.

Ako bolo už uvedené, napadnutý rozsudok je tak vo výroku o treste plne v súlade so zákonom. Uvedené platí potom aj vo vzťahu k námietke obhajoby odvíjajúcej sa od - podľa obžalovaného - nesprávne určenej právnej kvalifikácie a to k nesprávnemu použitiu § 38 ods. 5 Trestného zákona. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom okresného súdu o použití ustanovenia § 38 ods. 5 Trestného, ktorého následkom bola upravená zákonom stanovená dolná hranica trestnej sadzby a to jej zvýšením o jednu polovicu.

V tomto prípade je námietka obžalovaného, že prišlo pri vyhlásení viny k porušeniu procesných predpisov, pretože nebol upozornený na možnosť takejto úpravy trestnej sadzby, nedôvodná. Obžalovaný plne v súlade s ustanovením § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku urobil vyhlásenie, že sa cíti byť vinným zo spáchania skutku, ktorý sa mu kladie za vinu. Vyhlásenie sa teda robí ku skutku, ktorý sa kladie obžalovanému za vinu v podanej obžalobe, vrátane jeho právnej kvalifikácie. Je tiež plne v súlade so zákonom, že bol obžalovaný oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestný čin, ktorý je mu kladený za vinu. V danom prípade ide o trestné sadzby ustanovené v osobitnej časti Trestného zákona. Nie je totiž možné, aby súd, ešte predtým ako pristúpi k dokazovaniu ohľadom výroku o treste, mohol robiť závery o ďalších skutočnostiach rozhodných pri určovaní druhu trestu a jeho výmery, vrátane priťažujúcich a poľahčujúcich okolností alebo okolností, ktoré podmieňujú nevyhnutnosť úprav trestnej sadzby v zmysle § 38 Trestného zákona.

Obžalovaný bol pred vyhlásením viny riadne poučený o podmienkach aj následkoch takéhoto vyhlásenia, navyac - hlavné pojednávanie sa vykonávalo v prítomnosti obhajcu obžalovaného, ktorý tento zastupoval. Zo zápisnice z hlavného pojednávania je dokonca zistiteľné, že po prednesení obžaloby prokurátor navrhol doplniť do skutkovej vety poukaz na odsúdenie za predchádzajúci zločin trestným rozkazom Okresného súdu Nitra, sp.zn. 5T/55/2010 zo dňa 21.3.2011, právoplatný dňa 13.4.2011. Obžalovaný si teda je a bol aj pred vyhlásením viny vedomý toho, že spáchal žalovaný skutok po tom, čo bol už za zločin v minulosti odsúdený.

Odvolacia námietka ohľadom nesprávneho pričítania celej škody obžalovanému, keďže bola určená v rozpore s procesnými postupmi a hmotnoprávnymi predpismi, nie je dôvodná. Spôsobená výška škody je dokonca súčasťou skutkovej vety, nie je dôvod spochybňovať dokazovanie v prípravnom konaní k ohľadom výšky spôsobenej škody, resp. oprávnenosť nárokov poškodených.

Rovnako tak je nedôvodná námietka k nezohľadneniu dĺžky konania v trvaní štyroch rokov. Okolnosťou prípadu, ktorá môže odôvodniť pri ukladaní trestu použitie mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona a uloženie trestu odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej zákonom je iba taká dĺžka konania, ktorá s prihliadnutím na obťažnosť veci, postoj obvineného k trestnému stíhaniu a procesný postup orgánov činných v trestnom konaní alebo súdu výrazne a neprimerane presahuje dĺžku konania v porovnateľných veciach (za extrémne prieťahy sa považuje dĺžka konania 8 a viac rokov). V prípade úvah o dôvodnosti využitia inštitútu musia byť zvažované všetky relevantné okolnosti prípadu komplexne. Je tiež potrebné dôsledne vyhodnocovať, či ide o prieťahy, ktoré boli skutočne zo strany orgánov verejnej moci spôsobené nedôvodne, zbytočne, alebo išlo o procesný postup skutočne dôvodný a v praxi obvyklý. Aplikácia inštitútu v zmysle § 39 ods. 1 Trestného zákona v prípade, ak je dôvodom na jeho využitie neprimeraná dĺžka trestného konania, teda nemôže byť automatická, mechanická.

V prípade trestného konania voči obžalovanému P. L. nemožno vyhodnotiť dĺžku konania ako neprimeranú, resp. výrazne a neprimerane presahujúcu dĺžku konania v porovnateľných veciach. Za štyri skutky spáchané v rokoch 2014 a 2015 bolo začaté trestné stíhanie v dňoch 16.11.2015, 14.12.2015, 23.12.2015 a 25.1.2016, obžaloba bola podaná dňa 7.11.2017 a k právoplatnému rozhodnutiu o vine obžalovaného došlo dňa 8.11.2018, čo nemožno vyhodnotiť ako neprimeranú dĺžku konania odôvodňujúcu použitie zmierovacieho ustanovenia podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona.

Vzhľadom na vyššieuvedené potom odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol podľa § 319 Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.